

dan behoeft men er zich niet met een nietszeggenden of misleidenden term af te maken.

Dit naar aanleiding van de onlangs aan „cholera nostras” te Bergum (Fr.) overleden schippers, en het daarover in binnen- en buitenlandsche bladen geschrevene.

Den Haag, 5 Sept. 1910.

Dr. J. G. SLEESWIJK.

DE NEDERLANDSCHE CENTRALE VEREENIGING TOT BESTRIJDING DER TUBERCULOSE.

Op Zondag 25 September 1910, des ochtends te 11¹/₄ uur, zal in het „Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen”, te Utrecht, een buitengewone algemeene vergadering van de Nederlandsche Centrale Vereeniging tot bestrijding der tuberculose worden gehouden, ter behandeling eener door den raad van bestuur noodzakelijk geoordeelde statutenwijziging.

Wij zouden gaarne de aandacht der geneeskundigen op deze vergadering willen vestigen, vooral van hen, die van meening zijn, dat de bestrijding der tuberculose op andere wijze kan geschieden, dan tot heden door de Centrale vereeniging in praktijk werd gebracht. Wie de vergaderingen der Vereeniging tot bestrijding der tuberculose bezoekt, kan getroffen worden door het feit, dat de vergadering zoo weinig macht heeft, dat daarentegen de raad van bestuur, of liever het dagelijksch bestuur feitelijk het gezag geheel in handen heeft. Misschien is hieruit het feit te verklaren, dat de vergaderingen zoo slecht bezocht worden, dat bijv. in de algemeene vergadering van 29 Juni ll. aanwezig waren acht heeren en één dame, het bestuur er bij inbegrepen, dat tal van benoemingen geschieden door 9 menschen, bijna allen bestuursleden.

De vergadering van Zondag 25 Sept., waarin de statutenwijziging ter sprake komt, geeft gelegenheid enkele bepalingen te overwegen, welke de macht van de algemeene vergadering in belangrijke mate zullen kortwieken. Zoo bevat art. 17 van de statuten de alinea:

„Voorstellen van leden, voor de gewone jaarlijksche algemeene vergaderingen moeten vóór 1 April, resp. vóór 1 October, aan het dagelijksch bestuur worden ingediend en kunnen alleen dan in behandeling worden gebracht, wanneer het dagelijksch bestuur het wenschelijk acht”.

Met andere woorden, het dagelijksch bestuur en niet de vergadering maakt uit of een voorstel in behandeling zal komen.

Er is meer. — Er kan thans andermaal beslist worden of de leden van den raad van bestuur, die elke vier jaar aftreden, dadelijk herkiesbaar zijn, of de afgetreden leden van het dagelijksch bestuur ten eeuwigen dage herkiesbaar moeten blijven, maatregelen, welke een bestuursverwisseling moeilijk maken. Opnieuw kan besproken worden, of een artikel: „Het dagelijksch bestuur draagt zorg voor de uitgave van het tijdschrift *Tuberculose*, als orgaan van de vereeniging”, in de statuten moet behouden blijven, vooral wanneer dit tijdschrift zóó kostbaar blijft en volgens menigeen zoo weinig brengt.

Zoo zijn er meer artikelen, die een bespreking noodig hebben. Maar voor een bespreking, die nut stichten kan, is het noodig, dat ter vergadering

komen, menschen die een verschillend inzicht hebben inzake de tuberculosebestrijding. Wanneer men meent, dat andere wegen ingeslagen kunnen worden, is thans het oogenblik gekomen, om een druk in de gewenschte richting te oefenen.

Amsterdam, 6 September 1910.

L. HEYERMANS.

BRIEF WISSELING.

EEN PLESSIMETER VOOR TWEEVOUDIG GEBRUIK.

In het artikel met bovenstaanden titel van den heer D. J. DE LEVIE in n° 6 tweede helft van den loopenden jaargang staat op bldz. 375 vermeld, dat de prijs van het instrument drie gulden bedraagt. De schrijver verzoekt ons te willen vermelden, dat deze opgave een abuis is en dat de prijs bedraagt 17.50 francs.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Beveiliging van werklieden bij steenhouwersarbeid.

Verschenen is het voorloopig verslag omtrent het wetsontwerp tot beveiliging van werklieden bij steenhouwersarbeid (zie dit *Tijdschrift* 1910, I, blz. 1654). Afgezien van het feit, dat men niet algemeen goedkeurde, dat door dit ontwerp slechts voor één enkele bepaalde groep van werklieden beschermende maatregelen worden getroffen, en men niet algemeen inzag waarom juist in dit opzicht de steenhouwers moeten voorgaan, waar nog meer bedrijven als bij uitstek schadelijk voor de gezondheid zijn aan te wijzen, werd door velen met voldoening en waardeering gezien, dat de regeering er naar streeft verbetering te brengen in de omstandigheden waaronder de steenhouwers hun arbeid uitoefenen. Deze regeling behoort echter door regelingen voor andere bedrijven te worden gevolgd; de praktijk der ongevallenwet heeft aan het licht gebracht, in hoe erge mate beroepsziekten voorkomen. Ook de algemeene herziening der arbeidswet mag echter niet lang uitblijven.

Maar tegen de voorgestelde wijze om verbetering aan te brengen hadden velen bezwaar; vooral de voorgestelde keuring met niet toelating tot het vak van de afgekeurde jeugdige werklieden werd als een geheel nieuw beginsel in onze wetgeving beschouwd, die de vrije beroepskeuze beperken zal. Men meende, dat, als men eenmaal dien weg opgaat, het einde niet te overzien is, want haast elk beroep stelt bijzondere eischen van lichamelijke geschiktheid. Op de beroepskeuze der menschen in verband met hun lichamelijke gesteldheid mag de overheid slechts in dien zin invloed uitoefenen, dat zij het verkrijgen van goede geneeskundige voorlichting bij die keuze bevordert. Schoolartsen zullen in dit opzicht uitnemende diensten kunnen bewijzen. Vindt dit beginsel van keuring voor een beroep meer toepassing, dan zal dit den jongens den lust om tijdig een ambacht te leeren ontnemen; men loopt dan immers de kans over eenige jaren afgekeurd te worden. Daarbij komt